

Доповідь
президента Національної академії
правових наук України
В. Я. Тація на загальних зборах Академії,
що відбулися 5–6 березня 2012 р.

Наприкінці минулого року відбулася важлива для Академії подія — Кабінет Міністрів України затвердив нову редакцію Статуту Національної академії правових наук України. Необхідність внесення змін до Статуту обумовлена наданням Академії почесного звання національної, відповідно посиленням її впливу на державно-правові процеси в державі та прагненням удосконалити основний нормативний документ з огляду на вже майже 20-річний досвід роботи діяльності Академії.

Так, Статутом закріплено, що віднині одними з основних завдань Академії є реалізація державної політики у сфері правових досліджень, розроблення інформаційних правових систем для органів державної влади та місцевого самоврядування. Розробляє такі системи упродовж багатьох років Науково-дослідний центр правової інформатики, проте цей перспективний напрям деякий час не був відображений у Статуті.

Новою редакцією прямо передбачено здійснення Академією координації тематики дисертаційних досліджень, які виконуються в Україні в галузі держави і права. Слід зазначити, що Національна академія правових наук України ще з 1995 р. фактично провадить цю роботу і щороку видає «Перелік тем дисертаційних досліджень з проблем держави і права». Багаторічний досвід засвідчив, що у цій царині існує багато проблем. Під час останнього засідання президії академік-секретар відділення цивільно-правових наук Н. С. Кузнецова навела кричущі випадки затвердження, виконання та захисту дисертацій у галузі цивільного права. Зрозуміло, що подібні приклади можна навести з усіх галузей права. Відповідно до рішення останнього засідання президії академікам-секретарям дано доручення проаналізувати стан координації наукових досліджень за час незалежності України. Це питання повинно стати предметом обговорення і на засіданнях відділень Академії, і на загальних зборах.

У зв'язку з наявністю значних проблем у цій сфері президія Національної академії правових наук України пропонує звернутися

до Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України з пропозицією врегулювати процедуру координації тематики дисертаційних досліджень та видати спільний наказ із цього питання.

За ініціативою Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України Кабінетом Міністрів України було змінено вимоги до науковців, які претендують на зайняття вакантних місць дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів. За новою редакцією дійсними членами (академіками) та членами-кореспондентами Академії обираються особи, які мають науковий ступінь доктора наук та вчене звання професора (у попередній редакції Статуту — науковий ступінь або вчене звання). Це рішення створило певну колізію, оскільки з 1 вересня був оголошений конкурс на вакантні посади членів Академії за старими умовами, тож 13 осіб, які були офіційно зареєстровані кандидатами, не відповідали новим вимогам. Ця колізія була розв'язана постановою Кабінету Міністрів України від 30.01.2012 р. № 53, якою було призупинено дію нових вимог до членів Академії на час завершення процедури виборів, оголошених 1 вересня 2011 р.

Новою редакцією Статуту дещо змінено порядок проведення виборів дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів. Так, вибори проходять у 2 етапи. Перший етап — проведення рейтингового голосування на загальних зборах відділень. Його метою є визначення ступеня підтримки кандидатів науковцями відповідного відділення, оскільки вони мають більш повне уявлення про здобутки претендентів у відповідних галузях науки. Результати рейтингового голосування мають бути оприлюднені перед проведенням голосування на загальних зборах, що слугуватиме певним орієнтиром для всіх членів Академії. Другий етап — обрання дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів на загальних зборах Академії.

Позитивною зміною у роботі установ Академії є посилення впровадження результатів наукової діяльності у правотворчу та правозастосовну діяльність. У всіх наукових установах діє правило, відповідно до якого завданням інституту є не лише розробити нову теоретичну модель або встановити певну закономірність, а й відразу впровадити ці нові знання у правотворчу та правозастосовну практику. Одним із найбільш важливих напрямів цієї діяльності у 2011–2012 рр. є науково-експертне забезпечення роботи Конституційної Асамблеї. Необхідно відзначити, що вчені Академії протягом року брали найактивнішу участь у роботі Науково-експертної групи з підготовки Конституційної Асамблеї (Барабаш Ю. Г., Колісник В. П., Копи-

ленко О. Л., Маляренко В. Т., Нор В. Т., Тацій В. Я., Тихий В. П., Шемшученко Ю. С.). У червні 2011 р. у Харкові відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Конституція України — основа розбудови правової демократичної соціальної держави та формування правової системи», яка стала майданчиком для фахового обговорення шляхів та напрямів конституційної реформи.

Указом Президента України від 25 січня 2012 р. затверджена Концепція формування та організації діяльності Конституційної Асамблеї. Передбачено, що Конституційна Асамблея створюється у складі 100 осіб, які мають відповідну фахову підготовку та досвід роботи у сфері державотворення і правотворення, авторитет у суспільстві та, як правило, не є особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Президія Академії прийняла рішення рекомендувати до складу Асамблеї — Тація В. Я., Петришина О. В., Ківалова С. В., Кузнєцову Н. С., Рабіновича П. М. Таким чином, було забезпечено представництво всіх відділень Академії та різних регіонів.

Загалом установи Академії взяли участь у розробленні понад 100 проектів законів та інших нормативно-правових актів за власною ініціативою та за дорученнями органів державної влади та місцевого самоврядування. Академіки та члени-кореспонденти Національної академії правових наук України самостійно взяли участь у розробці 133 проектів законів та інших нормативно-правових актів.

Серед них слід відзначити такі найбільш вагомні документи:

– Нова редакція Кримінально-процесуального кодексу (Ківалов С. В., Коваленко В. В., Копиленко О. Л., Маляренко В. Т., Тацій В. Я., Тихий В. П., Тищенко В. В., Туляков В. О., Борисов В. І.);

– Проект Інноваційного кодексу (Гетьман А. П., Прилипко С. М.);

– Проект Кодексу про адміністративні проступки та Кодексу про адміністративні правопорушення (Битяк Ю. П., Гаращук В. М.);

– Закон України «Про вибори народних депутатів України» (Тацій В. Я., Шемшученко Ю. С., Копиленко О. Л., Маляренко В. Т., Шаповал В. М.);

– Нова редакція Закону України «Про вищу освіту» (Табачник Д. В., Ківалов С. В., Комаров В. В., Чанишева Г. І.).

Безумовно, найбільш активну законотворчу діяльність проводять члени Академії — народні депутати України. Литвин В. М. — голова Верховної Ради України — має безпосереднє відношення до всіх законопроектів, які розглядає парламент; Ківалов С. В. — голова комі-

тету ВРУ з питань правосуддя — є автором більш як 20 найважливіших законодавчих актів із різних питань судоустрою; Гусаров С. М. — заступник голови комітету ВРУ з питань правової політики — протягом року вніс чотири законопроекти, пов'язані з боротьбою зі злочинністю; Головатий С. П. — голова підкомітету комітету ВРУ з питань правової політики — подав три законопроекти, зокрема, проект нового Закону України «Про парламентський контроль за виконанням рішень Європейського суду з прав людини».

Значно розширилося коло робочих груп, у діяльності яких беруть участь науковці Академії. Провідні фахівці НАПрН України протягом року на постійній основі брали участь у діяльності понад 70 робочих груп із розробки законів та інших нормативно-правових актів, створених з ініціативи центральних органів державної влади.

Зокрема, це групи, створені Указами Президента України:

1. Робоча група з питань удосконалення законодавства про вибори (членами групи є Тацій В. Я., Шемшученко Ю. С., Копиленко О. Л., Малярєнко В. Т. та Шаповал В. М.).

2. Робоча група з питань судової реформи (членами групи є Ківалов С. В., Козюбра М. І., Копиленко О. Л., Кузнецова Н. С., Малярєнко В. Т., Нор В. Т., Притика Д. М., Святоцький О. Д., Тацій В. Я.).

3. Робоча група з питань реформування кримінального судочинства (членами робочої групи є Ківалов С. В., Коваленко В. В., Копиленко О. Л., Малярєнко В. Т., Тацій В. Я., Тихий В. П.).

4. Комісія зі зміцнення демократії та утвердження верховенства права (членами комісії є Головатий С. П., Довгерт А. С., Ківалов С. В., Козюбра М. І., Петришин О. В.).

5. Робоча група з питань реформування прокуратури та адвокатури (члени групи: Варфоломеєва Т. В., Ківалов С. В., Коваленко В. В., Копиленко О. Л., Малярєнко В. Т., Тацій В. Я., Тихий В. П.).

6. Робоча група з питань реалізації Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні (члени групи: Ківалов С. В., Копиленко О. Л., Табачник Д. В., Тацій В. Я., Тихий В. П.).

Цей напрям роботи Академії необхідно постійно розширювати та вдосконалювати. Саме законопроектна робота може стати найбільш дієвим способом впливу юридичної науки на розвиток правової системи України.

Водночас законопроектна діяльність неможлива без проведення фахових фундаментальних досліджень із найбільш актуальних про-

блем розвитку держави і права, що є одним з основних завдань Академії.

У 2011 р. науково-дослідні установи Національної академії правових наук України проводили фундаментальні дослідження з 37 фундаментальних тем, з яких 7 було завершено.

Усі завдання та результативні показники, передбачені паспортами бюджетних програм та договорами, за кожною фундаментальною темою виконані на 100 %, а деякі показники навіть перевиконані.

Слід підкреслити, що починаючи з 2012 р. наукові установи Академії здійснюватимуть усі наукові дослідження на основі тендерних процедур. Національна академія правових наук України стала першою з усіх академій наук, що провела тендери на всі наукові теми та уклала відповідні угоди з інститутами. У зв'язку з цим існує необхідність неухильного дотримання законодавства як під час проведення тендерів, так й у процесі виконання укладених на його основі договорів.

Результати різнопланової наукової діяльності Академія доводить до відома суспільства та всіх зацікавлених суб'єктів шляхом видання різноманітних друкованих праць. Минулого року в цьому напрямі роботи було досягнуто значних успіхів.

Загалом члени Національної академії правових наук України та науковці її структурних підрозділів у 2011 р. опублікували понад 600 одиниць друкованої продукції, підготовленої як одноособово, так і у співавторстві, загальним обсягом понад 2000 друк. арк., з яких: 54 монографії, 12 підручників, 17 навчальних та практичних посібників, 2 словники, 1 хрестоматія, 13 науково-практичних коментарів законодавства, 44 збірники наукових праць, 3 аналітичних матеріали, близько 500 наукових статей та тез наукових доповідей.

Приємно відзначити, що збільшується не лише кількість цих наукових робіт, головне — зростає їх якість.

Так, велику зацікавленість не лише в Україні, а й за її межами викликало видання у 2008 р. загальноакадемічної п'ятитомної монографії «Правова система України: історія, стан та перспективи». Враховуючи це, у 2011 р. у видавництві «Право» Національної академії правових наук України вийшло друком друге видання п'ятитомника, перекладене російською мовою, авторський колектив якого налічує 122 науковці. Головна мета даного видання — дати можливість вченим з інших країн, перш за все Російської Федерації та країн СНД, ознайомитися з доробками української юридичної науки в різних галузях права, сучасним законодавством України й практикою його застосу-

вання. Більше того, розпочато роботу щодо підготовки англomовної версії цієї монографії, після виходу якої доробок української юридичної науки стане доступним ученим усього світу.

Підсумком суспільного визнання цієї вагомої юридичної праці стало ухвалення у 2011 р. Комітетом з Державних премій України в галузі науки і техніки рішення про присудження авторському колективу монографії «Правова система України: історія, стан та перспективи» найвищої наукової відзнаки — Державної премії України в галузі науки і техніки.

Іншим значним успіхом науковців Академії є видання у 2011 р. до 15-річчя прийняття Конституції Науково-практичного коментаря Конституції України, авторами якого стали 78 провідних науковців Національної академії правових наук України. Загальний обсяг коментаря складає понад 1100 сторінок.

На абсолютно новий рівень у 2011 р. вийшла діяльність юридичного журналу «Право України». Завдяки активній діяльності його президента — Олександра Дмитровича Святоцького та фінансовій підтримці з боку Академії налагоджено щорічний випуск 12 номерів журналу одночасно трьома мовами — українською, російською та англійською; зареєстровано 8 додатків до журналу; здійснено та опубліковано 18 перекладів рішень Європейського суду з прав людини стосовно України. Крім того, юридичний журнал «Право України» вперше з усіх правничих наукових видань увійшов до Міжнародної системи цитування SCOPUS.

Значних успіхів останніми роками досягло видавництво «Право» (директор — Віктор Анатолійович Прудников), яке постійно нарощує обсяги видання юридичної літератури. У 2011 р. у видавництві вийшли друком 132 видання загальною кількістю 68 600 примірників та загальним обсягом близько 1800 обліково-видавничих аркушів. Серед них: 27 монографій, 17 підручників та навчальних посібників, 20 навчально-методичних посібників, 33 нормативно-правових акти, 4 науково-практичні коментарі, 19 випусків фахових періодичних видань, 3 збірники матеріалів конференцій, 3 практичних посібники та 6 довідкових видань.

Одним із статутних завдань Академії є виконання замовлення центральних органів державної влади стосовно розроблення засад наукової та правової політики, вивчення та узагальнення механізмів реалізації законодавчих актів, підготовка практичних рекомендацій щодо вдосконалення їх діяльності. Установи Академії досить плідно

співпрацюють із Президентом України, Верховною Радою України, її комітетами, Кабінетом Міністрів України, Радою національної безпеки і оборони України, Фондом держмайна України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Міністерством юстиції України, Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством фінансів України, іншими міністерствами та центральними органами державної влади.

Структурні підрозділи Академії значну увагу приділяли співпраці з вищими судовими органами — Конституційним Судом України, Верховним Судом України, Вищим адміністративним судом України, Вищим господарським судом України, а також із правоохоронними органами — Службою безпеки України, Генеральною прокуратурою України, Міністерством внутрішніх справ України, Державним департаментом з питань виконання покарань тощо.

Так, протягом 2011 р. для центральних органів державної влади було підготовлено понад 150 наукових висновків, пропозицій, рекомендацій та експертиз.

Багато науковців Академії є постійними науковими консультантами та членами науково-експертних рад, які працюють при центральних органах державної влади. У консультативних та дорадчих органах при Президентові України працюють 12 членів Академії, 13 науковців є консультантами комітетів Верховної Ради України. Найбільше — 49 членів Академії — задіяні у роботі науково-консультативних органів при вищих судових органах.

Минулого року питання гідного представництва науковців Академії неодноразово розглядалося під час засідання президії. Віце-президент — керівник Київського регіонального центру В. П. Тихий доповідав інформацію з цього приводу, йому доручено контролювати це питання та пропонувати органам державної влади кандидатури від Академії.

За ініціативи керівництва Київського регіонального центру минулого року укладено договір про співробітництво з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини. Одним із головних завдань на наступні роки є виведення співпраці з цією дуже важливою державною інституцією на новий рівень та розробка конкретних шляхів співробітництва у галузі охорони прав людини.

Академія тісно співпрацює не лише з центральними органами державної влади, а й із місцевими та органами місцевого самовряду-

вання. З метою підвищення ролі правової науки в розробці та реалізації ефективної регіональної політики та координації наукових досліджень у галузі держави та права всіх установ Академією було створено 3 регіональних наукових центри: Донецький (голова — Мамутов В. К.), Західний (голова — Нор В. Т.) та Південний (голова — Ківалов С. В.).

Основними завданнями регіональних наукових центрів є сприяння місцевим органам державної влади та органам місцевого самоврядування у здійсненні ефективної правової політики у відповідних регіонах України; планування та координація науково-дослідної діяльності членів та установ Академії, що розташовуються у відповідних регіонах; проведення на замовлення місцевих органів державної влади, органів місцевого самоврядування, правоохоронних та судових органів, громадських організацій, інших юридичних чи фізичних осіб наукових досліджень, підготовка експертних висновків тощо.

Є вже і перші позитивні результати діяльності регіональних центрів. У звітному періоді установами Академії було проведено наукові дослідження для обласних, міських та районних правоохоронних й судових органів у Харківській, Херсонській, Сумській, Одеській, Донецькій, Дніпропетровській, Житомирській, Запорізькій, Київській, Івано-Франківській, Полтавській, Ужгородській, Рівненській, Тернопільській, Черкаській, Львівській областях. У цілому науково-дослідними установами Академії за звітний період на замовлення регіонів було проведено 100 наукових досліджень.

Прикладом ефективної співпраці є допомога установ Академії місцевим органам державної влади та місцевого самоврядування Харківщини. Харківська обласна державна адміністрація, Харківська обласна рада, Харківська міська рада знають, що завжди можуть розраховувати на фахову пораду науковців науково-дослідних установ Академії, перш за все Інституту державного будівництва та місцевого самоврядування (директор — Битяк Ю. П.). Так, вчені Академії взяли активну участь у доопрацюванні Концепції гуманітарної політики Харківської області до 2020 року та Стратегії сталого розвитку міста Харкова до 2030 року.

У Київському регіоні найбільш ефективну співпрацю налагодив Інститут інтелектуальної власності (директор — Орлюк О. П.). Для місцевих судових та правоохоронних органів різних областей протягом року здійснено 68 експертиз, наукових висновків тощо.

Подібний рівень співпраці необхідно налагоджувати і в інших регіонах України, тому що місцеві органи влади досить часто відчують брак фахових правових порад під час ухвалення важливих рішень.

Важливим завданням на 2012 р. є вирішення питання щодо постійних приміщень Центрів, зміцнення матеріально-технічної бази та омолодження кадрового складу.

З метою обговорення актуальних питань правознавства, що розробляються в межах тем наукових досліджень, регулярно проводилися наукові конференції, семінари, «круглі столи» тощо.

У 2011 р. президія Академії та її Інститути виступили організаторами та співорганізаторами 32 наукових заходів — конференцій, семінарів, «круглих столів», читань.

Загалом члени Національної академії правових наук України та науковці її структурних підрозділів у 2011 р. взяли участь у більш ніж 400 різноманітних наукових заходах як в Україні, так і в багатьох інших країнах світу — Російській Федерації, Білорусії, Австрії, Болгарії, Польщі, Латвії, Італії, Німеччині, Великій Британії.

Важливою подією у науковому житті Академії стало проведення 14 червня 2011 р. Всеукраїнської науково-практичної конференції «Нормотворення у інноваційній сфері», на якій було презентовано проект Інноваційного кодексу України. Цей кодекс є першим і єдиним проектом кодифікованого нормативно-правового акта, регуляторним впливом якого охоплюються всі основні аспекти реалізації відносин у науково-технічній та інноваційній сфері з метою правового забезпечення становлення та ефективного функціонування національної інноваційної системи.

Як уже зазначалося, 23–24 червня 2011 р. у м. Харкові відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Конституція України — основа розбудови правової демократичної соціальної держави та формування правової системи», присвячена 15-річчю Конституції України та 20-річчю незалежності нашої держави. Конференція була організована за сприяння Президента України Януковича В. Ф. У роботі заходу взяли участь учені з усіх провідних наукових та навчальних закладів України. За результатами роботи конференції розроблені рекомендації, які надіслані Президенту України, до Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, іншим учасникам конституційного процесу та видано збірник тез наукових доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції.

Необхідною умовою ефективного розвитку наукових досліджень є належне фінансування Академії. У 2011 р. Академія була профінансована з Державного бюджету на 34 млн грн. Цієї суми недостатньо для фінансування всіх потреб Академії.

За існуючих економічних реалій бюджетного дефіциту жодна установа не повинна сподіватися на виключно бюджетне фінансування. Необхідно постійно приділяти увагу пошуку позабюджетних джерел фінансування. Проблема самоокупності повинна стати однією з ключових для кожного Інституту.

Наукові установи Академії шляхом укладення господарських договорів на виконання наукових досліджень, проведення експертиз надають послуги наукового та юридичного характеру зацікавленим державним та недержавним організаціям.

Так, у звітному періоді установи Академії уклали господарські договори на загальну суму понад 3 млн грн, що майже на 800 тис. більше, ніж у 2010 р., зокрема:

Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності заробив 1 млн 146 тис. 900 грн;

Науково-дослідний центр правової інформатики — 616 тис. 400 грн;

Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва — 450 тис. 500 грн;

Інститут вивчення проблем злочинності — 321 тис. 700 грн;

Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку — 245 тис. 700 грн;

Науково-дослідний інститут державного будівництва та місцевого самоврядування — 110 тис. 700 грн;

Київський регіональний центр — 100 тис. 500 грн.

Проте досягнути результатів докризових років ще не вдалося, тому необхідно наполегливо працювати, особливо тим Інститутам, які показують досить скромні результати.

У цьому зв'язку слід згадати укладений минулого року договір про співпрацю з Українським союзом промисловців і підприємців, який очолює Кінах А. К. Договір передбачає проведення досліджень із широкого спектру питань підприємницької діяльності. Зараз на його реалізацію розробляється План першочергових заходів. Усі науково-дослідні установи мають запропонувати взаємно цікаві напрями співробітництва з УСПП, які будуть і матеріально вигідні для установ Академії.

Протягом 2011 р. за значний особистий внесок у реалізацію державної правової політики, реформування правової системи та законодавства України, підготовку висококваліфікованих фахівців, розвиток вітчизняної науки, формування правової культури населення, підвищення правосвідомості науковці Національної академії правових наук України були нагороджені високими державними та урядовими нагородами:

Орденем князя Ярослава Мудрого V ступеня — академіки Литвин В. М., Притика Д. М., орденем князя Ярослава Мудрого IV ступеня — академік Ківалов С. В., член-кореспондент Шаповал В. І.;

Орденем «За заслуги» III ступеня були нагороджені — члени-кореспонденти Коваленко В. В., Оніщенко Н. М.;

Орденем «За заслуги» II ступеня — член-кореспондент Гусаров С. М.;

Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України був нагороджений член-кореспондент Маляренко В. Т.;

Почесною Грамотою Верховної Ради України — академік Копиленко О. Л., член-кореспондент Лемак В. В.;

Туляков В. О. отримав почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України», Балюк Г. І. — почесне звання «Заслужений юрист України».

За п'ятитомну монографію «Правова система України: історія, стан та перспективи» десять провідних науковців Академії (Битяк Ю. П., Воронова Л. К., Гетьман А. П., Грошевий Ю. М., Голіна В. В., Комаров В. В., Кузнєцова Н. С., Оніщенко Н. М., Петришин О. В., **Погрібний О. О.**) рішенням Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки рекомендовано на здобуття Державної премії в галузі науки і техніки. На жаль, за умовами Комітету, від імені всього авторського колективу (це понад 120 науковців) можна висунути не більш як 10 осіб.

Лауреатами Премії імені Ярослава Мудрого стали академіки: Воронова Л. К., Кузнєцова Н. С., Рабінович П. М., Табачник Д. В., Баулін Ю. В., Борисов В. І., Крупчан О. Д., Медведчук В. В., Петришин О. В., Ківалов С. В., Битяк Ю. П., члени-кореспонденти: Прилипко С. М., Голіна В. В., Гаращук В. М., Орлюк О. П.

Крім завдань, які вже згадувалися, на 2011 р. запланована значна за обсягом та відповідальна робота. Варто окреслити деякі її напрями.

1. Конституційна реформа визначена Президентом України одним з основних пріоритетів державно-правових перетворень на 2012 р. Відповідно для всіх установ Академії одним із головних завдань буде науково-експертне забезпечення роботи Конституційної Асамблеї, розробка законопроекту відповідних конституційних змін, їх рецензування та доопрацювання. Цей документ повинен втілити всі найкращі світові досягнення конституціоналізму та вітчизняний досвід державного будівництва. Від якості та професійності цієї роботи багато в чому буде залежати розвиток правової системи України на багато років уперед.

2. Національна академія правових наук України повинна брати більш активну участь у реформах різних сфер суспільства, що розпочалися в 2010 та 2011 рр. Так, Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», розроблена Комітетом з економічних реформ при Президентові України, передбачає глибинні перетворення податкової та фінансової систем, медичного обслуговування та соціального забезпечення, освіти та науки, дерегуляцію підприємницької діяльності, вдосконалення механізмів приватизації та управління державною власністю, модернізацію інфраструктури та базових секторів економіки. Програма передбачає розробку більш як 100 законодавчих актів. Без належного правового забезпечення всі ці реформи є нездійсненними. Усі керівники наукових установ Академії на засіданні вчених рад мають визначитися, яким чином можна допомогти державі у реалізації цих масштабних перетворень. Досвід подібної співпраці Академія вже має. У 2010 р. спільно з Адміністрацією Президента України було утворено сім робочих груп, які за півроку розробили понад 20 необхідних законопроектів.

3. Одним із важливих завдань Президентом України визначено реформу гуманітарної сфери. В Уряді цей напрям роботи буде курирувати Богатирьова Р. В., яка поєднує посаду Міністра охорони здоров'я та посаду віце-прем'єра з гуманітарних питань. Це свідчить про увагу Президента та Уряду до цієї сфери. Основними завданнями для Академії буде допомога у доопрацюванні Концепції гуманітарного розвитку України на період до 2020 року, проект якої вже розроблено за участю Національної академії наук України та Національної академії правових наук України. Іншим важливим напрямом, до якого також уже залучена Академія, є проведення освітньої реформи.

4. Важливим завданням на 2012 р. для науково-дослідних установ та відділень Академії є підготовка Національної доповіді з питань розвитку правової науки. Доповідь повинна охопити всі галузі права та період з часів здобуття незалежності до сьогоднішнього дня, дати аналіз стану, перспектив та напрямів розвитку правової науки в Україні, її впливу на законотворчу діяльність та юридичну практику, окреслити зв'язок юридичної науки та освіти, формування наукових шкіл та розвиток мережі наукових закладів. Уже на основі цього аналітичного огляду передбачається видання окремої монографії та підготовка конкретних пропозицій для Президента та Уряду України щодо вдосконалення системи наукових досліджень. Відповідальними за реалізацію цього завдання є академіки-секретарі відділень Академії.

5. Необхідно запроваджувати нові напрями наукових досліджень, які б відповідали сучасним викликам. Суспільні відносини у сучасному світі розвиваються більш швидкими темпами, ніж відповідне правове регулювання, що досить часто створює відповідні ризики та загрози. У цьому плані показовою є ситуація, що склалася навколо припинення роботи відомого українського сайту з неліцензійним програмним забезпеченням та подальшою кібератакою на сайти державних установ. Дослідження питань правового регулювання цих відносин, забезпечення діяльності інформаційних систем та захисту важливої інформації стають актуальними для всього світу. З огляду на це загальним зборам необхідно підтримати ініціативу Центру правової інформатики щодо внесення змін до Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2010–2015 роки та розширити коло актуальних наукових проблем, на дослідженні яких сконцентрується науковий колектив Центру. Керівники всіх установ Академії мають переглянути плани наукової роботи з точки зору їх актуальності та відповідності сучасним тенденціям розвитку суспільних відносин.